

KILDE-HENVISNINGER

Forkortelser: DN-Dīgha Nikāya
 MN-Majjhima Nikāya
 SN-Saṃyutta Nikāya
 AN-Aṅguttara Nikāya

BUDDHA

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
Kapitel 1			
1	2	1	Forskjellige Sutta
	5	1	AN 3-38, Sukhumālā-sutta
	5	12	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	5	23	Forskjellige Sutta
	7	1	MN 9-85, Bodhirājakumāra-sutta
	7	5	Forskjellige Sutta
	7	13	Sutta-nipāta 3-2, Padhāna-sutta
	7	18	Forskjellige Sutta
	8	9	Vinaya, Mahāvagga 1
	9	11	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
2	10	13	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	11	7	Parinibbāna-sutta
	13	8	Parinibbāna-sutta
	13	13	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
Kapitel 2			
1	15	1	Amitāyur-dhyāna & Vimalakīrti-nirdesa sūtra

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
	15	4	Śūraṃgama-sūtra
	15	8	Vimalakīrti-nirdeśa & Mahāparinirvāṇa sūtra
	16	5	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
	17	1	Mahāyāna-jātaka-cittabhūmi- parīkṣa-sūtra
	17	7	Mahāparinirvāṇa-sūtra
2	19	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 3
	20	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 4
	21	13	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 5
3	22	16	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 16
Kapitel 3			
1	25	1	Avataṃsaka-sūtra 5
	26	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	26	9	Avataṃsaka-sūtra
	26	16	Suvarṇaprabhāsottamarāja- sūtra 3
2	29	6	Avataṃsaka-sūtra
	29	12	Avataṃsaka-sūtra 34, Gandavyūha
	29	16	Mindre Sukhāvātīvyūha-sūtra
	29	21	Avataṃsaka-sūtra
	30	6	SN 35-5
	30	10	Mahāparinirvāṇa-sūtra

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
3	32	9	MN 8-77, Mahāsakulūdayi-sutta
	33	3	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	33	13	Laṅkāvatāra-sūtra
	34	1	Avataṃsaka-sūtra 32
	34	13	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 25
	35	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	35	12	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 2
	35	16	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 2

DHARMA

Kapitel 1

1	38	1	Vinaya, Mahāvagga 1-6 & SN 56-11-12, Dhammacakrapravartana-sutta
	39	14	Itivuttaka 103
	40	5	MN 2, Sabbāsava-sutta
	40	10	Førtito delers sūtra 18
	41	3	Śrīmālādevīsīṃhanāda-sūtra
3	42	18	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśabhūmika

Kapitel 2

1	46	1	MN 4-35, Cūḷasaccaka-sutta
	48	6	AN 5-49, Rajah-muṇḍa-sutta
	48	15	AN 4-185, Samaṇa-sutta
	49	4	AN 3-134, Uppāda-sutta

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>	
2	49	11	Laṅkāvatāra-sūtra	
	49	15	Avataṃsaka-sūtra 2	
	50	1	Avataṃsaka-sūtra 16	
	50	12	Avataṃsaka-sūtra 22, Daśabhūmika	
	51	1	Laṅkāvatāra-sūtra	
	51	6	AN 4-186, Ummagga-sutta	
	51	9	Dhammapada 1, 2, 17, 18	
	52	1	SN 2-1-6, Kāmada-sutta	
	3	52	10	Avataṃsaka-sūtra 16
		52	15	Laṅkāvatāra-sūtra
53		9	MN 3-22, Alagaddūpama-sutta	
54		6	Laṅkāvatāra-sūtra	
54		9	Laṅkāvatāra-sūtra	
4	57	9	Vinaya, Mahāvagga 1-6	
	58	1	Laṅkāvatāra-sūtra	
	58	7	SN 35-200, Dārukkhandha- sutta	
	58	16	Laṅkāvatāra-sūtra og andre	
	59	5	MN 2-18, Madhupiṇḍika-sutta	
	59	17	Laṅkāvatāra-sūtra	
	60	10	Laṅkāvatāra-sūtra	
	61	9	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra	
	63	12	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha	
	63	19	Laṅkāvatāra-sūtra og andre	

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
Kapitel 3			
1	65	1	Vinaya, Mahāvagga 1-5
	65	13	Vinaya, Cūḷavagga 5-21
	66	5	Śūraṅgama-sūtra
2	71	7	Śūraṅgama-sūtra
	73	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	73	10	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 7 & Śūraṅgama-sūtra
	74	1	Avataṃsaka-sūtra 32
	74	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	74	9	Brahmajāla-sūtra
	75	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	75	20	Mahāparinirvāṇa-sūtra
Kapitel 4			
1	81	1	Śrīmālādevīsīmhanāda-sūtra
	82	6	AN 2-11
	82	11	Itivuttaka 93
	82	18	Vinaya, Mahāvagga
	83	8	AN 3-68, Aññātiṭṭhika-sutta
	83	20	AN 3-34, Āḷavaka-sutta
	84	15	Vaipulya-sūtra
	84	21	Vinaya, Mahāvagga 1-6, Dhammacakrapravartana-sutta
	85	2	MN 2-14, Cūḷadukkhakkhan- dha-sutta
	85	13	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	86	16	Itivuttaka 24
2	88	9	MN 6-51, Kandaraka-suttanta

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
	89	1	AN 3-130
	89	12	AN 3-113
3	90	6	Itivuttaka 100
	90	18	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra
	91	14	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	93	1	AN 3-62
	93	15	AN 3-35, Devadūta-sutta
	94	15	Therīgāthā Aṭṭhakathā
	95	18	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
Kapitel 5			
1	102	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 1
	105	16	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
	107	5	Amitāyur-dhyāna-sūtra
2	110	16	Mindre Sukhāvatīvyūha-sūtra
HANDLING			
Kapitel 1			
1	116	1	MN 2, Sabbāsava-sutta
	117	16	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	118	10	SN 35-206, Chapāna-sutta
	119	11	Førtito delers sūtra 41-2
	121	20	MN 2-19, Dvedhāvitakka-sutta
	122	13	Dhammapada Aṭṭhakathā
	123	10	AN 3-117
	124	1	MN 3-21, Kakacūpama-sutta
	127	1	MN 3-23, Vammīka-sutta

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
	128	14	Jātaka IV-497, Mātanga-Jātaka
	132	3	Förtito delers sūtra 9
	132	11	Förtito delers sūtra 11
	133	5	Förtito delers sūtra 13
	134	6	AN 2-4, Samacitta-sutta
3	134	21	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra
	144	20	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	145	15	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra
Kapitel 2			
1	150	1	MN 7-63, Cūḷamālunkya-suttanta
	152	9	MN 3-29, Mahāsāropama-sutta
	154	1	Mahāmāyā-sūtra
	154	9	Theragāthā Aṭṭhakathā
	156	6	MN 3-28, Mahāhatthipadopama-sutta
	156	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	157	10	Avadānaśataka-sūtra
	158	21	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	160	12	Pañcaviṃśati-sāhasrikā-prajñāpāramitā-sūtra
	161	18	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
2	163	13	AN 3-88
	164	10	AN 3-81
	164	15	AN 3-82
	165	11	Parinibbāna-sutta vol. 2
	166	9	MN 14-141, Saccavibhanga-sutta
	167	15	Parinibbāna-sutta vol. 2
	168	11	AN 5-16, Bala-sutta
	168	18	Avataṃsaka-sūtra 6
	169	12	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	170	7	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
	171	1	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 26
	171	14	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	172	11	Theragāthā Aṭṭhakathā
	173	6	Jātaka 55, Pañcavudha-Jātaka
	174	9	Itivuttaka 39 & 40
	174	15	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	174	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	175	1	AN 5-12
	175	7	Parinibbāna-sutta
	175	15	Śūraṃgama-sūtra
3	176	19	SN 55-21 & 22, Mahānāma-sutta
	177	13	AN 5-32, Cundī-sutta
	178	1	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	178	14	Śūraṃgama-sūtra
	178	19	Sukhāvātīvyūha-sūtra vol. 2
	179	8	SN 1-4-6

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
	179	11	Avataṃsaka-sūtra 33
	180	6	Avataṃsaka-sūtra 24
	180	13	Suvarnaprabhāsa-sūtra 4
	181	5	Amitāyur-dhyāna-sūtra
	181	8	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	181	12	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	182	10	MN 2-16, Cetokhila-sutta
	183	4	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
4	184	1	Dhammapada
	192	1	SN 1-4-6
	192	14	AN
	192	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra

BRORSKAP

Kapitel 1

1	194	1	Itivuttaka 100 & MN 1-3, Dhammadāyāda-sutta
	194	5	Itivuttaka 92
	195	1	Vinaya, Mahāvagga 1-30
	195	16	MN 4-39, Mahā-assapura-sutta
	197	4	MN 4-40, Cūḷa-assapura-sutta
	198	3	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 19
	198	7	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 19
	199	1	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 14
2	200	10	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	1	AN 3-75
	201	6	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	10	SN 55-54, Gilāyanam-sutta

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
	201	14	Avataṃsaka-sūtra 22
	203	7	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	206	5	Avataṃsaka-sūtra 7
	209	1	Mahāmāyā-sūtra
	210	1	Avataṃsaka-sūtra 21
	210	16	Mahāparinirvāṇa-sūtra
Kapitel 2			
1	212	1	DN 31, Singālovāda-sutta
	217	15	AN 2-4, Samacitta-sutta
	218	10	AN 3-31
	218	17	Jātaka 417, Kaccāni-Jātaka
	220	15	DN 31, Singālovāda-sutta
	221	4	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
2	222	13	AN 4-197
	223	7	AN 5-333 Uggaha-sutta
	224	1	(Burmanske Kommentarer)
	224	15	AN 7-59, Sujāta-sutta
	226	17	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	227	14	Srīmālādevīsīmhanāda-sūtra
3	230	1	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	231	3	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	232	9	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 12
	233	8	Bodhisattva-gocaropāya- viṣayavikurvana-nirdeśa-sūtra

<i>Del</i>	<i>Side</i>	<i>Linje</i>	<i>Kilde</i>
Kapitel 3			
1	240	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	241	15	AN 3-118, Soceyyan-sutta
	243	12	SN
	244	4	Vinaya, Mahāvagga 10-1 & 2
	244	10	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	245	19	Vinaya, Mahāvagga 10-1 & 2
2	248	12	SN
	249	10	Chūin-kyō-sūtra
	249	16	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	251	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	251	18	Mindre Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	4	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	16	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
3	253	5	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
	253	13	AN 34-2
	254	9	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
	255	5	AN 5-1
	255	9	Sarvāstivāda-sanghavedaka- vastu 10
	256	1	MN 9-86, Aṅgulimāla-sutta
	257	4	AN 26

TILLEGG

BUDDHISMENS HISTORIE

1. INDIA

En av de største epokegjørende begivenheter i menneskehetens åndelige historie fant sted da „Asias Lys” begynte å skinne i den sentrale del av India, eller med andre ord, da den store visdommens og medlidenhetens kjelde begynte å sprøyte ut, noe som i mange århundre opp til i dag har beriket asiaterne.

Buddha Gautama, som senere ble kjent blant de troende som Shakyamuni, „Shakya-slektens vismann”, forlot sitt hjem, ble en tigger og reiste sørover og kom til Magadha. Det var kanskje i midten av det femte århundre f. Kr. at Han oppnådde Opplysning mens Han satt under et Bodhi-tre. Han fortsatte utrettelig i førtifem lange år, fra dette øyeblikkelig til Hans „Store Død” da Han gikk inn i Maha-pari-Nirvana. Hele tiden prekte Han visdommens og medlidenhetens lære. Som et resultat viste store buddhister seg i slutten av samme århundre i en rekke kongeriker og stammer i midt-India.

Under Kong Asokas herredømme (268–232 f.Kr.), kongeriket Mauryas tredje hersker, spredte Buddha Gautamas lære seg over hele India og til og med over landets grenser.

Maurya var det første av de konsoliderte kongeriker i India. Dets første hersker, Chandragupta (omkr. 316–293 f.Kr.), hadde allerede tatt i besittelse et stort område, fra Himalayas fjellkjeder i nord, til Bengal- bukten i øst, til Hindu Kushfjellkjedene i vest og helt sør for Vindhya-fjellkjedene. Kong Asoka utvidet området til Dekkan-platået ved å erobre Kalinga og andre besittelser i sør.

Denne kongen sies å ha vært meget vred av natur og ble derfor kalt Chandasoka (Den Rasende Asoka). Men han forandret seg fullstendig da han så de store ødeleggelser krigen mot Kalinga forårsaket. Deretter ble han en ivrig tilhenger av visdommens og medlidenhetens lære og gjorde som en troende mange gode ting. Her skal nevnes to av disse.

Først fikk han laget „Asokas uthogde kunngjøring.” Dette var de administrative forordninger basert på Buddhas lære som ble uthogget på noen sten-søyler og polerte fjell-vegger forskjellige steder i landet. En annen god ting han gjorde var å sende misjonærer til andre land for å utbre visdommens og medlidenhetens lære. Det er særlig bemerkelsesverdig at han sendte misjonærer så langt som til Syria, Egypt, Kyrene, Makedonia og Eperos, slik at buddhismen spredde seg til Vesten. Mahendra, som ble sendt til Tamraparui (Ceylon), lyktes i „etableringen av den herlige læren på herlige Lankadvipa,” og dermed grunnla han startpunktet for den lykkelige framgang av Buddhas lære på denne øyen.

2. OVERGANGEN TIL MAHAYANA BUDDHISMEN

„Buddhismens bevegelse mot øst” er et uttrykk som ofte blir brukt av buddhistene. Men i tiden før Kristus var buddhismens ansikt vendt mot vest. Det var omkring Kristi fødsel at ansiktet begynte å snu seg mot øst. Før vi taler om dette må vi nevne det store skifte som foregikk med buddhismen, nemlig det som kalles overgangen til Mahayana-buddhismen, eller „Den Store Vogn”, og som har vist seg å være det mest framtreddende trekk i buddhismen til denne dag.

Når, hvor og hvem startet denne „Nye bølge”? Ingen kan gi sikre svar på disse spørsmål. Det vi vet er: Først, den tidens progressive prester som tilhørte den såkalte tanke-genealogiske gruppen av Mahāsamghika-skolen må ha hatt noe å gjøre med dette skifte. Vi vet også at det fantes allerede i det andre eller første århundre f.Kr. frem til det første århundre etter Kristi fødsel en del viktige Mahayana-skrifter. Og da Nāgārjunas prektige tanker støttet av Mahayana-skriftene begynte å spre seg, begynte Mahayana-buddhismen å tre i forgrunnen på den religiøse historiens scene.

Den rolle Mahayana-buddhismen har spilt i buddhismens lange historie er meget viktig. I både Kina og Japan har buddhismen vært påvirket av Mahayana-læren. Dette er ikke så merkelig, fordi også der var det allerede utarbeidet et nytt ideal til frelsing av massene, idet en tenkte seg levende helgener i form av Budhisattvaer som praktiserte dette ideal. Dessuten, for å støtte dem, ble det av Mahayana-tenkerne uttenkt en rekke praktfulle idéer på det metafysiske og det psykologiske felt. På denne måten ble mange nye faser av visdom og medlidenhet som selvsagt var sammenknyttet med Buddha Gautamas lære tilføyet. Med disse nye tillegg ble buddhismen full av iver og energi og beriket landene i Østen lik en stor elvs sterke strøm.

3. MIDT-ASIA

Det var fra Midt-Asia at Kina fikk lære om buddhismen. Før vi snakker om lærens utbredelse fra India til Kina er det nødvendig å beskrive Silkeveien litt. Denne vei gikk gjennom de endeløse områdene i Midt-Asia og forbandt Vesten med Østen og ble åpnet da Kong Wu hersket over Han-dynastiet(140-87f.Kr.) På den tiden strakk Han-området seg langt mot vest og i nabolandene Freghana, Sagdiana, Tukhara og til og med i Partia var den merkantilske ånd som hadde inspirert Aleksander Den Store fremdeles i vigør. Silk var den viktigste varen som ble fraktet på denne ruten gjennom mange land, og derfor ble den kalt Silkeveien. Fra tiden litt før eller litt etter Kristi fødsel begynte India og Kina å handle med hverandre ved hjelp av denne handelsruten. Vi kan godt si at denne veien også har vært buddhismens vei.

4. KINA

Den kinesiske buddhismens historie begynte da kineserne mottok buddhistiske skrifter og oversatte dem. Den eldste oversettelsen sies å ha vært „Ssu-shih-êr-châng-ching” (Sutra i førtito deler, talt av Buddha), oversatt av Kāśyapa \bar{m} atanga og andre i Ying-ping-perioden (58–76) da Kong Ming hersket over det senere østre Han, men dette er en tvilsom legende. Nå blir An-Shih-Kao, som oversatte i Lo-yang fra 148 til 171, ansett som den første oversetter. Fra denne tid til det nordlige Sung-dynastiet (960–1129) fortsatte oversettelses-arbeidet i nesten et tusen år.

De som gjorde det meste av arbeidet med å oversette og introdusere skrifter var for det meste prester i de midt-asiatiske land. For eksempel An-shih-kaio, som vi allerede har nevnt, kom fra Partia; Kang-Seng-Kai, fra Samarkand, kom til Lo-yang i det tredje århundre og oversatte „Sukhavativyuha”, (Boken om det evige liv); Chu-fa-hu, eller Dharmaraksha, som er kjent som oversetteren av „Saddharmapundarika”, kom fra Tukhara og bodde i Lo-yang fra siste halvdel av det tredje århundre til begynnelsen av det fjerde. Da Kumarajiva, som kom fra Kucha, levde i begynnelsen av det femte århundre, nådde oversettelse-arbeidet sitt høydepunkt i Kina.

Fra omkring den tiden begynte kinesiske prester å reise til India for å lære sanskrit. Pioneren blant disse var Fa-Hsien (339–420?). Han reiste fra Chang-an til India i 399 og reiste hjem igjen femten år senere. Den mest fornemme av dem var Hsuan-Chuang (600–644), som reiste til India i 627 og hjem igjen i 645. Og I-Ching (635–713) (som ikke må forveksles med boken I-Ching) tok sjøveien til India i 671 og reiste hjem samme vei 25 år senere.

Disse prestene reiste alle til India for å lære sanskrit og brakte med seg hjem skrifter de valgte selv og gjorde det meste av oversettelses-arbeidet. Hsuan-Chuangs språkferdighet var fremragende og med hans energiske arbeid nådde oversettelsen av buddhistiske skrifter et annet høydepunkt i Kina. De oversettelsene som Kumarajiva hadde ansvaret for kalles av buddhistiske historikere „De gamle oversettelsene” og Hsuan-Chuangs og senere oversetteres arbeid kalles „De nye oversettelsene.”

Påvirket av det store tall bøker som var blitt oversatt fra sanskrit begynte de lærde menns tanker og religiøse aktivitet å bli mer og mer „kinesisk”. Deres rases natur, behov og tro viste seg tydelig. At prestene tidlig vendte seg til det metafysiske „tomhets”-begrepet, som Sutraenes Prajna tar opp, demonstrerer denne tendens. Sener forkastet de Hinayana, „den lille vogn”, og fordypet seg utelukkende i Mahayana, „den store vogn”. Denne tendens ble også gradvis merkbar i Tendai-sekten og sies å ha nådd sitt høydepunkt med Zen

Det var i den siste halvdel av det sjette århundre at Tendai-sekten, under ledelse av Tendai Daishi, Chih-1 (538–597), sektens tredje patriark, vokste opp. Han var en av de mest framtrepende buddhistiske tenkere og den kritiske klassifikasjon av Buddhas lære, de fem perioder og åtte doktriner, som han utarbeidet har lenge hatt en stor innflytelse både på den kinesiske og japanske buddhisme.

En grundig undersøkelse vil vise at de forskjellige skriftene ble brakt til Kina uten hensyn til deres tidsorden og at de ble oversatt etterhvert som de kom. Siden antallet skrifter var så høyt, var det et stort problem å vurdere dem. Det var nødvendig å vise en god forståelse av buddhismen som et sammenhengende hele og dermed vise sitt standpunkt. Når det gjelder vurderingen av de forskjellige skrifter var det den kinesiske tendensen som var sterkest. Chih-1 var den mest systematiske og derfor også den mest overbevisende. Men moderne buddhistisk undersøkelse satte en stopper også for denne dominerende retningen.

I buddhismens historie i Kina var „den som kom sist” Zen-sekten. Dens grunnlegger sies å ha vært en utlending, Sramana, Budhidarma (-528), men det frø som han sådde blomstret ikke før etter den sjette patriark Hui-Nengs tid (638–713). Etter det åttende århundre hadde Kina mange dyktige prester, noe som gjorde at Zen hadde framgang i flere århundre.

Vi kan forstå at buddhistene begynte å tenke på en ny måte som hadde dype røtter i kinesernes natur. Buddhismen ble farget av kinesernes tenkemåte. Med disse nye ideer vokste Buddha Gautamas lære og ble til en enda større elv som har beriket Østens land.

5. JAPAN

Buddhismens historie i Japan begynte i det sjette århundre. I 538 sendte kongen av Pochi (eller Kudara, Korea) en utsending med noen gaver, en Buddha-statue og en rull med Buddhistiske skrifter, til Keiser Kinmei. Slik ble buddhismen introdusert i dette landet. Denne religionens historie i Japan er derfor over 1400 år gammel nå.

Fra denne lange perioden skal vi nevne tre høydepunkt.

Det første kan vi plassere omkring det syvende og åttende århundre og markeres av byggingen av Horyuji tempel (607) og Todaiji tempel (752). Når vi ser tilbake på denne tiden, kan vi ikke unngå å legge merke til at det var en tid med uvanlig stor kulturell aktivitet i hele Asia, mens Vestens sivilisasjon var i en mørkeperiode. Østens land utviklet en forbausende aktiv og praktfull kultur. I Kina, Midt-Asias, India og i Sydhavs-landene foregikk det store ting på de intellektuelle, religiøse og artistiske felt. Buddhismen sluttet seg til disse bevegelsene og vasket Østen med sin store flod av humanisme. Denne nye kulturelle aktivitet i Japan, som de praktfulle templene Horyuji og Todaiji bevitner, og den fargerike religiøse aktivitet og kunst som fremsto i forbindelse med

disse begivenheter viser oss den absorbering i det fjerneste øst av den kulturelle flod som dekket hele Asia.

Folk i dette land, som lenge hadde vært usivilisert, badet seg nå i denne store kulturs elv og sivilisasjonen blomstret med ett. Slik ble Japan begunstiget i disse århundre. Forkjemperen for denne kulturelle vekst var buddhismen, templene ble meget viktige sosiale senter og prestene ble ledere av den nye lærdom. Det utviklet seg ikke bare en religion, men mer enn det, en utstrakt og stor kultur. Dette var situasjonen i begynnelsen av buddhismens historie i Japan.

I det niende århundre levde to store prester, Saicho (Dengyo Daishi (762–822) og Kukai (Kobo Daishi, 774–835), som grunnla to sekter som vanligvis går under samlebegrepet Heian-Buddhismen. Dermed ble en helt japansk buddhisme etablert. De tok buddhismens opprinnelige synspunkter og praksis og Saicho bygget sitt hovedtempel på fjellet Hiei og Kukai på fjellet Koya. I løpet av de neste tre hundre år, til Kamakura-perioden, hadde disse to esoteriske sektene, Tendai-sekten og Shingon-sekten, mest fremgang blant aristokrater og i keiserpalasset.

Det andre høydepunktet kan vi plassere i det tolvte og trettende århundre. Da levde slike berømte prester som Honen (1133–1212), Shinran (1173–1262), Dogen (1200–1253) og Nichiren (1222–1282). Når vi snakker om buddhismen i Japan kan vi ikke unngå å nevne disse navn. Hvorfor produserte bare disse århund-

rene slike store prester? Er det fordi prestene på den tiden hadde et stort felles problem? Hva var dette problemet? Kanskje var det at buddhismen ble akseptert, men på en helt enestående japansk måte.

Dette kan få noen til å spørre: „Hvorfor? Ble ikke buddhismen introdusert i Japan flere århundre før den tiden?” Historisk er det sant. Men det er også sant at det tok flere århundre for japanerne å forstå tilstrekkelig og omforme den importerte religionen slik at den ble fullstendig deres egen. Det var i det syvende og åttende århundre at anstrengelsene for å akseptere buddhismen i dette landet begynte, og som et resultat av disse anstrengelser blomstret buddhismen takket være disse prestene i det tolvte og trettende århundre.

Senere har buddhismen, basert på det grunnlaget som disse framragende prestene dannet, fortsatt sitt arbeid helt frem til i dag. Siden de levde har Japan ikke hatt slike gode århundre i buddhismens historie. Likevel synes det for denne forfatteren at det også er en annen ting som vekker oppmerksomhet. Det er frukten av granskingen av den opprinnelige buddhismen.

Siden buddhismen kom til Japan har den praktisk talt alltid vært Mahayana og påvirket av kinesisk buddhisme. Særlig etter de store prestenes tid, fra det tolvte og trettende århundre, har Mahayana-buddhismen vært dominerende. Og slik er det også i dag. I Japan begynte granskingen av den opprinnelige buddhismen i midten av Meiji-perioden. Buddhas skikkelse viste seg tydelig for dem som hadde en tendens til å glemme at bortsett fra grunnleggerne av de forskjellige sekter levde også en gang grunnleggeren

av buddhismen, og det ble også klart for dem som bare brydde seg om Mahayana at det fantes også en systematisk tro. Denne nye fasen forblir fremdeles innenfor den skolastiske sfære og er ikke sterk nok til å vekke massenes entusiasme. Men det ser ut til at folks kunnskaper om buddhismen har økt og jeg vil derfor kalle denne fasen det tredje høydepunkt.

OVERLEVERINGEN AV BUDDHAS LÆRE

Buddhismen er en religion som er basert på den læren som Shakyamuni prekte i førtifem år. De ord han brukte har derfor absolutt autoritet i denne religionen. Til tross for at det finnes over 84000 dharma-porter og mange forskjellige sekter, er de alle basert på Shakyamunis skrifter. Disse bøkene som inneholder Buddhas lære kalles „Issaikyo” eller „Daizokyo”, dvs. den fullstendige samling av de hellige skrifter.

Shakyamuni fremhevet sterkt menneskenes gode egenskaper. Han prekte læren med enkle og dagligdage ord slik at alle kunne forstå den. Han fortsatte å preke for å hjelpe menneskene helt til han døde, 80 år gammel.

Etter Shakyamunis død fortsatte Hans disipler å preke det de hadde lært. Etersom læren ble overlevert og gjenfortalt er det mulig at det oppsto noen variasjoner på grunn av disiplenes feilaktige hukommelse når det gjaldt det de hadde hørt. Men Shakyamunis ord må bli utbredt korrekt og alle mennesker, uten diskriminering, må bli gitt en anledning til å høre dem. Derfor gikk mange eldre prester sammen med det formål å korrigere eller bekrefte ordene ved å gjenta hva de mente de hadde hørt. De brukte flere måneder på dette arbeidet og resultatet ble det som er kjent som Ketsujyu, eller regimentering. Dette viser hvor omhyggelig de forsøkte å overlevere de ordene som deres store lærer hadde talt. Den korrigerte læren ble nedskrevet og senere tiders lærde prester tilføyde deres kommentarer og fortolkninger, som på japansk kalles „Ron”, eller kommentarer. Selve Buddhas lære,

kommentarene tilføyd senere og de buddhistiske bud, eller regler, kalles „Sanzokyo” (De buddhistiske skrifteres tre deler) eller Tripitaka på sanskrit.

Sanzokyo, eller Tripitaka, inkluderer Kyozo, Ritsuzo og Ronzo. Ordet Zo betyr en beholder. Kyo er de buddhistiske skrifter, Ritsu er munkesamfunnets regler og Ron er kommentarene skrevet av yppersteprestene.

Ifølge tradisjonen sies buddhismen å ha blitt introdusert i Kina i det 67 ende år (etter Kristi fødsel) da keiser Ming hersket i Det senere Han-dynastiet (25–220). Men det var i virkeligheten 84 år senere at de buddhistiske skriftene ble introdusert og oversatt i Kina (i 151) av keiseren Huan i det samme dynasti. I en periode som strekker seg over 1700 år har oversettelsesarbeidet av buddhistiske skrifter fortsatt, og antallet bøker er 1440 i 5586 volum. Forsøkene på å bevare disse bøkene begynte så tidlig som i Wei-dynastiet, men det var i Det nordre Sung-dynastiet at bøkene først ble trykket. Fra omkring denne tiden begynte yppersteprestenes kommentarer å bli tilføyd de buddhistiske skriftene og det var derfor ikke riktig å kalle disse bøkene Tripitaka. I Sui-perioden fikk de navnet Issaikyo, en komplett samling av alle de hellige skrifter, og i Tang-perioden fikk de en ny tittel, Daizokyo, en samling av alle de buddhistiske skrifter, lover og kommentarer.

Buddhismen ble introdusert i Tibet i det syvende århundre og fra det niende til det ellefte århundre (i omkring 150 år) ble nesten alle skriftene oversatt til tibetansk.

Siden skriftene nå er blitt oversatt ikke bare til koreansk, japansk, ceylonsk, kambodiansk, tyrkisk og nesten alle orientalske

språk, men også til latinsk, fransk, engelsk, tysk og italiensk kan vi si at Buddhas lære har spredt seg til alle verdens hjørne. Men likevel, når vi tenker på den tiden som har gått, over 2000 år, siden religionens opprinnelse og dens utvikling med alle oversettelsene, over 10000, synes det fremdeles vanskelig å forstå den sanne betydning av Shakyamunis ord, selv med hjelp av Daizokyo. Det er derfor nødvendig å fremheve det viktigste i Daizokyo og bruke det som kriterium eller grunnlag for ens tro.

I buddhismen er ordene talt av Shakyamuni den høyeste autoritet. Buddhas lære må derfor være den lære som angår mest vårt daglige livs problemer. Ellers vil den ikke kunne inspirere eller påvirke menneskene til å tro. Derfor er det nødvendig, for å kunne gjøre læren vår egen, at den gjøres lett forståelig, ikke bare en del av den, men nok til å representere det hele, med bruk av presise og dagligdage ord.

Det er med et slikt hensyn at denne boken er blitt laget. Boken har tatt i arv „strømmen” fra Daizokyo, som har en historie som er over 2000 år gammel. Selvsagt er ikke denne publikasjonens innhold fullkomment. Buddhas ord har en dyp mening og Hans dyder er så grenseløse at det er nesten umulig å fatte dem. Det er vårt oppriktige ønske at boken vil bli forbedret til en mer sannferdig og verdifull bok etterhvert som reviderte utgaver kommer ut i fremtiden.

DENNE BOKENS HISTORIE

Denne buddhistiske tekst er basert på en revidert og utarbeidet japansk utgave av „En Ny Oversettelse Av Buddhistiske Tekster”, som ble utgitt i juli, 1925, av „Assosiasjonen for utbredelsen av „En Ny Oversettelse Av Buddhistiske Tekster” ” ledet av Muan Kizu.

Denne første japanske utgaven ble utarbeidet av Dr. Shūgaku Yamabe og Dr. Chizen Akanuma i samarbeid med mange historikere og tok nesten fem år for å komme ut.

I Shōwa-perioden (1926–) kom også „Popular Edition Of Buddhist Text” ut på japansk, utgitt av Assosiasjonen, og denne boken ble brakt overalt i Japan.

I juli 1934 da Pan-Pacific Buddhist Youths holdt møte i Japan, ble „The Teaching Of Buddha”, den engelske oversettelsen av ovennevnte „Popular Edition Of Buddhist Text”, utgitt av Assosiasjon i samarbeid med D. Goddard. Dette var et av Assosiasjonens minnesmerker.

I 1962, da det fant sted en 70 års minnefest for innførselen av buddhismen i Amerika, utga Yehan Numata, grunnleggeren av Mitutoyo Kompani, en engelsk utgave av „Buddhas Lære”. I 1965 da Numata grunnla „Organisasjonen For Buddhismens Utbredelse”, ble det lagt planer for populariseringen av denne engelske teksten som et av Organisasjonens arbeid.

For å kunne virkeliggjøre denne planen ble en komite for revideringen av „Buddhas Lære” organisert i 1966. Medlemmene i denne komiteen var 7 professorer: Kazuyoshi Kino, Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shinkō Sayeki, Kōdō Matsunami, Shōjun Bando og Takemi Takase. Dr. Fumio Masutani, Hr. N.A.Waddell og Hr. Toshisuke Shimizu hjalp også til med revideringen. Og snart kunne en ny engelsk-japansk utgave bli utgitt.

I 1972 korrigererte professorene Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shōyū Hanayama, Kwansei Tamura og Takemi Takase noen typografiske feil og utarbeidet teksten en gang til.

I 1974 ble teksten revidert igjen for å korrigere uriktige og unøyaktige uttrykk som H. Richard K. Steiner hadde funnet i den engelske teksten. Med Steiners hjelp foretok professorene Shōjun Bandō, Kōdō Matsunami, Shinkō Sayeki, Kwansei Tamura, Dōyū Tokunaga og Shōyū Hanayama (Hovedredaktør) dette arbeidet. I 1978 og 1980 kom de sistnevnte og professorene Shigeo Kamata og Yasuaki Nara sammen for å diskutere en del emner foreslått av Hr. Shinroku Inoue, og sammen reviderte de teksten en gang til, og en ny utgave av den engelsk-japanske teksten ble utgitt.

I 1980 ble det bestemt at tiden var kommet til å oversette denne boken til flere språk enn de fire den allerede var oversatt til (engelsk, fransk, portugisisk og spansk). Organisasjonen ba Hr. Steiner om å revidere boken en gang til, og basert på denne revisjon ble boken oversatt til tysk, italiensk, gresk, kinesisk, hollandsk og nepalsk.

For å gjøre boken mer leselig ba vi i 1981 flere gymnasiaster, både japanske og amerikanske, om å lese boken. Etter at redaktørene hadde hatt et møte for å diskutere noen endringer med disse studentene, ble boken revidert enda en gang.

Boken ble oversatt til norsk av Egil Magne Husebø, som underviser ved Tokai Universitet. Professor Susumu Okasaki, ved samme universitet, gjennomleste oversettelsen og forsikret at boken var blitt korrekt oversatt fra japansk. Professor Shōyū Hanayama ved Bukkyo Dendo Kyokais Studie-Institutt ga faglige råd.

Desember 1982

INDEKS

<i>Menneskets Liv</i>	Side	Linje
Livets mening	5	12
Den nåværende verden	96	18
Riktige levemåter	249	16
Uriktige livsanskuelser	44	17
Riktige livanskuelser	41	9
Et liv med fordommer	57	9
For dem som er vill-ledet (Allegori)	127	1
Et menneskes liv (Allegori)	90	18
Hvis en lever et liv i lyst (Allegori)	90	6
Hva de gamle, syke og døde kan lære oss (Fortelling)	93	15
Døden er uunngåelig (Fortelling)	94	15
De fem ting ingen kan gjøre i denne verden	48	6
Denne verdens fire sannheter	48	15
Både illusjoner og Opplysning har sine opprikkelser i sinnet	49	11
De tyve ting som er vanskelig å gjøre, men som er av stor verdi	133	5
<i>Tro</i>		
Troen er ild	179	8
Troen har tre viktige sider	180	13
Troen er et mirakel	182	1
Troen er sannhetens erklæring	181	5

Indeks

	Side	Linje
Å finne sannheten er like vanskelig som det er for blinde å beskrive en elefant etter berøring (Allegori)	75	1
Buddhismens sanne lære viser oss hvor Buddha-naturen eksisterer (Allegori)	77	14
Buddha-naturen skjules av begjærene (Allegori)	73	10
Tvil legger hindringer i veien for troen	182	10
Buddha er hele verdens far og menneskene er Hans barn	35	16
Buddhas visdom er vid og dyp som havet ...	34	5
Buddhas ånd er full av medlidenhet	15	1
Buddhas medlidenhet er evig	16	5
Buddha har ingen fysisk kropp	13	17
Buddha prekte hele sitt liv	23	12
Buddha levde og døde for å frelse menneskene	23	12
Buddha brukte allegorier for å frelse menneskene fra lidelse (Allegori)	19	5
”	20	1
Opplysningens verden	251	11
Å ta sin tilflukt i Buddha, Dharma og Samgha	178	1
Å lære budene, konsentrasjon og god atferd	163	13
Den åttedelte sti	166	13
Seks veier til Opplysning	168	18
De fire rette framgangsmåter	168	6

	Side	Indeks Linje
De fire rette synspunkt	167	15
De fem krefter til å oppnå Opplysning	168	11
De fire store sinn	171	14
De som kan fatte den firdelte sannhet	39	14
Menneskets død og livets forgjengelighet ...	12	20
De som repeterer Amida Buddhas navn vil bli gjenfødt i det rene land	113	1
Bli et lys, lit på deg selv	10	15

Trening Av Sinnet

En skal finne ut hva som er viktigst for en selv (Allegori)	150	6
Vær forsiktig når du tar det første skritt ...	133	1
Glem ikke hva det er du søker (Allegori) ...	152	9
For å bli suksessfull må en være utholdende (En fortelling)	158	21
Vær beredt på at du vil gjøre mange feil (En fortelling)	173	6
La deg ikke forstyrre av ugunstige forhold (En fortelling)	124	1
Det å forstå den edle sti er å gå inn i et mørkt rom med et lys	40	10
En kan lære noe hvor som helst (Fortelling)	161	18

Indeks

	Side	Linje
Mennesket har en tendens til å adlyde sinnet	121	20
Fremfor alt kontrollerer ditt sinn	11	11
Sinnets kultivering	212	1
Hvis du kontrollerer ditt sinn	122	1
Hvordan sinnet er (Allegori)	118	10
Sinnet er ikke-jeg	46	12
La ikke sinnet herske over deg	10	18
Behersk ditt sinn	154	9
Vær ditt sinns herre	11	16
Alt ondt har sin opprinnelse i legemet, munnen og sinnet	87	3
Forholdet mellom ord og sinn	125	9
Legemet er kun noe vi har lånt (Fortelling)	143	5
Legemet er full av urenheter	130	21
Begjær intet	10	18
Rens legemet, munnen og sinnet	123	11
Gjør ditt beste for å være upartisk (Fortelling)	172	13
<i>Lidelse</i>		
Lidelsen har sin opprinnelse i lengslene	42	18
Hvordan en kan unngå lidelse	13	8
Illusjoner og uvitenhet er inngangen til Opplysning	59	11
Hvordan en kan kvitte seg med illusjoner ...	116	1

	Side	Indeks Linje
Når begjærenes ild er slukket kan sval		
Opplysning oppnås	141	23
Lysten er illusjonenes opprinnelse	85	13
Tenk at lysten er en slange som ligger skjult blant blomstene	85	18
Vær ikke knyttet til et brennende hus (Allegori)	19	14
Begjæret er roten til alt ondt	118	5
Denne verden står i brann	82	18
Å ønske berømmelse og ære er å brenne seg selv	119	11
Rikdom og lyst ødelegger et menneske	119	16
Vise menn og tåper har forskjellige naturer (Allegori)	134	6
Tåper er ikke klar over deres feil (Allegori)	141	5
Tåper ser bare på resultatet og misunner andre (Allegori)	141	9
Hvordan tåper pleier å oppføre seg (Allegori)	147	1
<i>Hverdagslivet</i>		
Gi offer, men glem at du har gitt	169	16
Syv slags offer også fattige kan gjøre	170	7
Hvordan en kan bli rik (Fortelling)	145	15
Hvordan lykke oppstår	132	14

Indeks	Side	Linje
Glem ikke andres vennlighet (Fortelling) ...	139	1
Menneskenes forskjellige karakterer	89	1
De som tar hevn vil senere angre det	132	3
Hvordan en kan stille harmen (Fortelling)	246	5
La deg ikke forstyrre av andres kritikk (Fortelling)	122	13
Du lever ikke for klærnes, matens eller husets skyld	205	9
Mat og klær er ikke til for nytelsens skyld	117	1
Hva du skal tenke når du spiser	208	6
Hva du skal tenke når du tar på deg klær ...	207	10
Hva du skal tenke når du går til sengs	208	17
Hva du skal tenke når det er varmt eller kaldt	208	9
Hva du skal tenke i ditt daglige liv	206	13
<i>Regjering</i>		
Hvordan en kan lede landet til velstand	230	1
Politikerens arbeid	233	15
En hersker skal først og fremst beherske seg selv	231	5
Den beste regjeringsmåte er å trene folkenes sinn	232	9
Hva ministrene og embetsmennene bør gjøre	236	15
Hvordan dommeren bør behandle en		

	Side	Indeks Linje
forbryter	235	12
Hvordan Læren påvirker et lands folk	232	2
Hvordan en skal ta seg av sosiale problem...	238	18
<i>Økonomi</i>		
Alle ting må brukes korrekt (Fortelling)	221	8
Ingenting tilhører en selv for alltid	220	19
En bør ikke hamstre ting for sin egen skyld	228	10
Hvordan en kan bli rik (Fortelling)	145	15
<i>Familieliv.</i>		
I familien kommer en i kontakt med andre sinn	218	10
Ting som vil skade familien	213	7
Hvordan en kan tilbakebetale foreldrenes godhet	218	4
Hvordan en sønn bør oppføre seg mot sine foreldre	214	1
Hvordan et ektepar bør oppføre seg	214	19
Mann og kone bør ha samme tro (Fortelling)	224	6
<i>Kvinnens Liv</i>		
Fire typer kvinner	222	13
Forskjellige typer koner	225	3
En lære for unge koner (Fortelling)	224	15
For kvinner som skal gifte seg	223	7
For unge og vakre kvinner	227	1

Indeks	Side	Linje
Hvordan menn bør oppføre seg mot kvinner	130	9
Ekteparets vei	224	1
En ideal kones løfter og ønsker	228	4
Hvem er en dårlig kone?	225	3
<i>De Hjemløse Brørs Vei</i>		
En er ikke en hjemløs bror bare fordi en kler seg i munkehabitt og kan si frem en sutra	197	7
De hjemløse brør er ikke templets og dets eiendoms arvinger	194	1
Griske menn kan ikke bli ekte monker	194	5
En hjemløs brors ekte liv	196	4
<i>Samfunn</i>		
Samfunnets betydning	241	11
Forholdene i dagens samfunn	96	18
Tre typer organisasjoner	241	15
Det gode samfunn	242	6
Det sterke lys som opplyser engen	240	6
Harmoni blant mennesker	242	17
Ting som frembringer harmoni i en organisasjon	244	4
Munkesamfunnets idealer	243	6
Buddhistenes sosiale idealer	251	1
De som bryter lovene skal styrte i fordervelse (Allegori)	140	5

	Side	Indeks Linje
De som er misunnelige og krangler med andre skal bli ulykkelige (Allegori)	140	5
Ha respekt for de gamle (Fortelling)	134	21
Hvordan studentene bør oppføre seg mot lærerne, og omvendt	214	10
Reglene for vennskap	215	6
Hvordan velge gode venner	216	18
Hvordan en husbond og hans tjenere bør oppføre seg mot hverandre	215	15
Hvordan en bør oppføre seg mot forbrytere	228	14
Ting de som ønsker å preke Læren ikke bør glemme	199	1

SANSKRIT-GLOSSAR (I alfabetisk rekkefølge)

ANĀTMAN (Ikke-Jeg):

Dette er et av de viktigste punktene i buddhismen. Alle ting og fenomen i denne verden er i siste instans uten substans. Det er meget naturlig for buddhismen, som hevder at alle ting er forgjengelige, å hevde også at alle forgjengelige ting ikke kan ha noen evigvarende substans. Anātman kan også bety „Ikke-Sjel”.

ANITYA (Forgjengelighet):

Dette er et annet viktig punkt i buddhismen. Alle ting og fenomen i denne verden forandrer seg stadig og forblir ikke det samme ikke en gang i et lite øyeblikk. Alt skal dø eller opphøre en dag, og dette er årsak til lidelse. Vi bør imidlertid ikke bli pessimistiske eller nihilistiske, fordi denne stadige forandring innebærer også framgang og fornyelse.

BODHISATTVA (Den Som Søker Å Oppnå Opplysning):

Opprinnelig ble dette navnet brukt om Gautama Buddha før Han ble opplyst. Siden skiftet til Mahayana-buddhismen blir alle som søker å oppnå Opplysning kalt dette. Også de som har prøvd med stor medlidenhet å lede andre til Opplysning, samtidig som de selv har strebet etter å nå det samme mål, blir kalt Bodhisattva: Avalokitesvara (Kannon), Ksitigarbha (Jizō) og Mañjuśrī (Mon-ju) er noen av de best kjente.

BUDDHA (Den Opplyste):

Opprinnelig ble dette navnet brukt for Gautama Siddhartha (Shakyamuni), buddhismens grunnlegger, fordi det var Han som

oppnådde Opplysning da Han var 35 år gammel for omkr. 2500 år siden i India. Det endelige mål som alle buddhister, uavhengig av hvilken sekt de tilhører, streber mot er å oppnå denne sinnstilstand. Buddhismen er blitt splittet i mange skoler og sekter fordi det finnes forskjellige oppfatninger om hvordan dette kan gjøres. I Mahāyāna-buddhismen blir i tillegg til den historiske Buddha Shakyamuni også mange andre Buddhaer, for eksempel Amitābha (Amida) Mahāvairocana (Dainichi), Vaisajyaguru (Yakushi) o.s.v., betraktet som den buddhistiske lærens symboler. Japanerne er påvirket av Det Rene Land-buddhismen (dvs. at en blir en Buddha når en blir gjenfødt i Det Rene Land), og alle som er avgått ved døden blir kalt Buddha, eller HOTOKE på japansk.

DHARMA (Den Sanne Lære):

Dette er læren som Den Opplyste, dvs. Buddha, prekte. Læren har tre slags skrifter: Sutra (det Buddha selv prekte), Vinaya (regler eller bud som Buddha selv foreskrev) og Abhidharma (kommentarer og diskusjoner angående Sutra og Vinaya). Disse tre kalles Tripitaka. Dharma er en av buddhismens Tre Juveler.

KARMA (Gjerninger):

Opprinnelig betydde dette ordet „Gjerninger”, men har i forbindelse med teorien om årsaksforhold kommet til å bli betraktet som en slags kraft som en kan få som et resultat av ens gjerninger. Hver gjerning resulterer i noe godt eller ondt, lykke eller lidelse, og påvirker vår framtid. Dette er ens Karma. Det sies at hvis gode gjerninger blir repetert, vil godhet bli akkumulert og dette vil ha en god innflytelse på ens framtid. Det finnes tre slags gjerninger: fysiske, muntlige og mentale.

MAHĀYĀNA (Den Store Vogn):

I løpet av buddhismens historie ble to hovedretninger de herskende, Mahāyāna og Theravāda (eller Hīnayāna). Mahāyāna-buddhismen spredte seg til Tibet, Kina, Korea, Japan o.s.v., mens Theravāda spredte seg til Burma, Sri Lanka (Ceylon), Tailand o.s.v. Navnet betyr „Den store vogn”, som kan motta alle lidende mennesker i denne fødselens og dødens verden og lede dem alle upartisk til Opplysning.

NIRVĀNA (Fullkommen Ro):

Bokstavelig betyr ordet „å blåse bort”. Dette er den tilstand hvor alle menneskets urenheter og begjær er fullstendig fjernet ved hjelp av visse øvelser og meditasjon som er basert på den rette visdom. De som kan oppnå en slik tilstand kalles Buddha. Gautama Siddharta oppnådde denne tilstand og ble en Buddha da Han var 35 år gammel. Men det sies nå at det var bare etter Hans død at Han oppnådde den fullkomne ro, fordi noen rester av menneskelig urenheter må ha vedvart så lenge Hans fysiske kropp eksisterte.

PĀLI (Språk):

Dette er språket brukt av Theravāda-buddhistene. De eldste buddhistiske skriftene ble sannsynligvis skrevet på dette språk. Siden dette språket er et slags prakrit, en dialekt av sanskrit, er det ingen store forskjeller mellom pāli og sanskrit; Dharma på sanskrit, Dhamma på pālispråket, Nirvāna på sanskrit, Nibbāna på pālispråket. Se – Sanskrit.

PĀRAMITĀ (Å Krysse Over Til Den Andre Bredden):

„Å krysse over til den andre bredden” betyr å rekke Buddhas land ved hjelp av noen buddhistiske øvelser. Vanligvis blir de følgende seks øvelser betraktet som de beste for å kunne krysse fra denne fødselens og dødens verden over til Opplysningens verden: Ofring, moral, tålmodighet, streben, konsentrasjon og rett mening (dvs. visdom). Den tradisjonelle HIGAN-ukene om våren og høsten i Japan kommer fra dette buddhistiske begrep.

PRAJÑĀ (Visdom):

En av de seks Pāramitā. Dette er sinnets evne til å forstå dette liv og skille mellom sant og falskt. De som er i stand til dette kalles Buddha. Dette er derfor den fineste og høyeste visdom, forskjellig fra vanlig menneskelig intelligens.

SAMĠHA (Det Buddhistiske Munkesamfunn):

Dette består av munkere, nonner og lekfolk. I begynnelsen besto det bare av munkene og nonnene, men senere, med overgangen til Mahāyāna, kom alle som prøvde å bli Bodhisattva, både lekfolk og munkere, sammen i et munkesamfunn. Dette er en av buddhismens tre juveler.

SANSKRIT (Språk):

Dette er Indias oldtids klassiske språk og er et av de Indo-Europeiske språk. Det er delt i det vediske og klassiske sanskrit. Mahāyāna-buddhismens skrifter ble skrevet på dette språket. Denne skrivemåten blir kalt Buddhistisk Hybrid Sanskrit.

SAMŚĀRA (Reinkarnasjon):

En evig gjentakelse av fødsel og død gjennom seks illusoriske riker: Helvete, grådige ånder, dyr, Asura eller kjempende ånder, mennesker og himmelen. Bare den opplyste kan fri seg fra denne sjelevandring. De som er fri kan kalles Buddhaer.

ŚŪNYATĀ (Ingen Substans):

Med dette begrep menes det at alle ting hverken har substans eller uforgjengelighet. Dette er et av buddhismens fundamentale punkt. Siden alle ting har en forårsaking, kan et uforgjengelig ego aldri eksistere som substans. Men en skal ikke bry seg for mye om ting har substans eller ikke. Alle vesen, enten de er mennesker eller ikke, har forbindelse med hverandre. Det er derfor tåpelig å fastholde at en bestemt idé eller begrep eller ideologi er absolutt sann. Dette er den fundamentale tankegang i Mahāyāna-buddhismens Prajñā-skrifter.

SŪTRA (Skrifter):

De buddhistiske skrifter. Opprinnelig betydde ordet „tråd”, dvs. den tråd som binder sammen alle de religiøse og vitenskapelige studier.

THERAVĀDA (eller Hīnayāna: De Eldre Talsmenn):

Dette er buddhismens sørlige tradisjon. „Thera” betyr „de eldre”, som opprinnelig var en gruppe eldre munkere som i motsetning til en annen gruppe mer progressive munkere (som senere ble forgjengere for Mahāyāna, den nordlige tradisjon) prekte en sterk tro på reglene. Denne splittelsen sies å ha funnet sted ganske tidlig, noen få århundre etter Buddhas død, da Mahādeva, en progressiv munk, forlangte en friere fortolkning av de buddhistiske regler under de fem kategorier. Dette førte til et splitte mellom Theravāda og Mahāsamghika, som ble opprinnelsen til den senere Mahāyāna.

TRIPITAKA (Tre Kurver):

Dette er de tre grener av de buddhistiske skrifter, Dharma. De er Sutra, som inneholder Buddhas lære; Vinaya, som inneholder Hans regler; Abhidharma, som inneholder forskjellige kommentarer og avhandlinger angående buddhistiske doktriner og regler. Senere ble også buddhistiske skrifter forfattet av kinesiske og japanske yppersteprester inkludert. Se – Dharma.

DHAMMAPADA

Seier avler hat. De som taper lider. De fredelige lever et lykkelig liv og bryr seg ikke om seier eller tap. (*Dhammapada* 201)

Sult er den verste sykdom, legemets største lidelse. Den vise vet dette og opplever den største lykksalighet. (*Dhammapada* 203)

Kvitt deg med dine begjær som om de var høstens lotus. Dyrk Fredens sanne sti. Den Lovpriste Buddha prekte denne største lykksalighet. (*Dhammapada* 285)

Det er vanskelig å bli født som et menneske, vanskelig å leve som en som skal dø, vanskelig å høre den edle sannhet og det er vanskelig å se Buddha. (*Dhammapada* 182)

Det er vanskelig å finne et ekte menneske. Et slikt menneske blir ikke født hvor som helst. Der hvor dette menneske lever, vil familien leve lykkelig. (*Dhammapada* 193)

En Buddhas fødsel lykksaliggjør, den edle doktrinens lære lykksaliggjør, de troendes harmoni lykksaliggjør og felleskapets anstrengelser lykksaliggjør. (*Dhammapada* 194)

Munker, det finnes en person som blir født inn i denne verden for å være til stor nytte for mange og for å bringe lykke til mange. Denne person blir født på grunn av en stor medlidenhet med denne verden for å tjene og bringe lykke til alle mennesker og levende vesen. Hvem er denne person? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han, munk, er denne person.

Munker, det er en persons åpenbaring som det er vanskelig å finne i denne verden. Hvilken person er det? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han er denne person.

Munker, det er en person som det er vanskelig å finne i denne verden. Hven er det? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han er denne person.

Munker, det er en persons død vi beklager framfor alle andres. Hvilken person er det? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han er denne person.

Munker, der er en person som ble født inn i denne verden og som er enestående og uforliknelig. Hvem er denne person? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han er denne person.

Munker, en persons åpenbaring er åpenbaringen av et stort øye, et sterkt lys og en sterk utstråling. Hvilken person er det? Det er en Tathagata som er en Arahata, en fullstendig Opplyst person. Han er denne person. (*Aṅguttara Nikāya* I-13)

OM BUKKYO DENDO KYOKAI („Organisasjonen For Utbredelse Av Buddhismen”)

Når vi beskriver „Organisjonen For Utbredelse Av Buddhismen” må vi først og fremst nevne en forretningsmann, Hr. Yehan Numata, som er grunnleggeren av Mitutoyo Kompani.

Han grunnla et kompani for å lage presisjons-måleinstrumenter for over førti år siden. Han er overbevist om at et kompanis suksess avhenger av at himmel, jord og mennesker står i en harmonisk forbindelse med hverandre og at det menneskelige sinn bare kan bli fullkomment ved en riktig balansert koordinasjon av visdom, medlidenhet og mot. Med en slik overbevisning prøver han å gjøre alt han kan for å forbedre måleinstrumentene og deres fabrikasjon og for å utvikle menneskesinnet.

Det er også hans tro at det er bare mulig å skape fred i denne verden når menneskenes sinn blir fullkomne. Buddhas lære er til stor hjelp i oppnåelsen av dette. Derfor har han, samtidig som han har ledet sitt kompani, arbeidet hardt i over førti år for å spre og modernisere buddhistisk musikk og utbre den buddhistiske lære og malerier.

I desember 1965 etablerte han med sine egne penger en organisasjon for utbredelse av buddhismen med det håp at den vil bli en hjelp i arbeidet for verdensfred. Organisasjonen er en offentlig organisasjon.

Hva blir gjort nå for å utbre buddhismen slik at alle mennesker kan få ta del i og fryde seg over Hans store visdoms lys og Hans medlidenhet? Det er denne organisasjonens arbeid å finne en løsning på dette problem og dermed oppfylle grunnleggerens ønske.

Med andre ord, Organisasjonens arbeid er å bruke alle mulige midler for å utbre Buddhas lære.

Denne boken er resultatet av våre refleksjoner over vårt lands religiøse historie. Vi oppdaget at det finnes nesten ikke en eneste bok som forklarer den japanske form for buddhisme, til tross for at vi er meget stolte av vår buddhistiske kultur.

Denne bok vil tjene som åndelig „mat” for alle som leser den. Den er laget slik at den kan lett tas med overalt og slik at en når som helst kan komme i åndelig kontakt med det levende lys.

Selv om ikke boken er så god som vi hadde håpet at den skulle bli, har vi, takket være mange personers hjelp, kommet et stykke på vei til å tilfredsstille behovet for en korrekt, lettfattelig og autoritær introduksjon til den buddhistiske lære. Vi håper at boken vil bli en praktisk veiledning og en daglig kilde for inspirasjon og sannhet.

Det er Organisasjonens ønske at alle hjem en dag vil være i besittelse av denne bok og at så mange mennesker som mulig vil fryde seg over og bade i den store lærerens lys.

Lesernes kommentarer er alltid velkomne. Skriv til „Organisasjonen For Utbredelse Av Buddhismen”.

